

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Blažkem ve věci
žalobce: Rádl, spol. s r.o., IČ 45355754, Domažlická 178, 314 62 Plzeň,
zastoupen: JUDr. Miloslav Krýsl, advokát, nám. Republiky 30, 301 14 Plzeň, proti
žalovanému: CREMER BOHEMIA, s.r.o., IČ 61169161, Domažlická 200, 301 00
Plzeň, zastoupen: Mgr. Libuše Hrůšová, advokát, Malá ul. č. 6, 301 00 Plzeň, o
297.239,80 Kč, takto:

- I. **Žalovaný je povinen uhradit žalobci částku 297.239,80 Kč s 2,5 % úrokem od 31.01.2005 do zaplacení, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu soudního poplatku 11.890,- Kč a na náhradu nákladů spojených se zastoupením advokátem celkem 45.678,- Kč včetně 19 % DPH k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Miloslava Krýsla, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Řízení bylo zahájeno 13.1.2006 žalobou dopravce proti odeslateli zásilky o zaplacení dopravného ve výši 297.239,80 Kč s přísl. za silniční přepravu kontejnerů (mobilních obytných buněk) z Plzně do Mönchengladbachu v SRN, uskutečněnou ve dvou termínech v prosinci 2004.

Přeprava byla provedena vždy v konvoji dvou tahačů s návěsy na základě písemných objednávek č. 040923 a č. 040924 ze dne 24.11.2004, a to jednak ve dnech 13. až 15.12.2004, jednak ve dnech 21. a 28.12.2004. Prvá přeprava byla vyúčtována fakturou č. 4031539 na 252.161,- Kč včetně DPH a druhá fakturou č. 4031540 na 224.910,- Kč včetně DPH, obě faktury byly vystaveny 31.12.2004 se splatností 30.1.2005. Na první nebylo zaplaceno ničeho, na druhou pouze 179.831,20 Kč, zbývá 45.078,80 Kč. Upomínky o zaplacení nebyly úspěšné.

Proti platebnímu rozkazu z 26.1.2006 podala žalovaná včasný odpor, v němž především namítla zánik žalované částky jednostranným zápočtem ze 16.1.2006, do něhož zahrnula předmětné žalobcovy pohledávky proti své pohledávce z titulu náhrady škody, způsobené na zásilce z 13.-15.12.04 údajně tím, že žalobce zásilku nezakryl plachtou, náklad promokl a poškozené kontejnery musely být v SRN opraveny samotným příjemcem zásilky, firmou HCR Heinrich Cremer GmbH nákladem 9980,- EUR (297.239,80 Kč), což doložila dopisem a dobropisem příjemce z 1.3.2005 na 9.880,- EUR. Dále uvedla, že zabalení kontejnerů do smršťovací folie a překrytí plachtou navrhl sám žalobce, když potvrzoval objednávku přepravy. Dále žalovaná v odporu proti platebnímu rozkazu konstatovala, že poškození zásilky reklamovala u žalobce dopisem ze 16.12.2004. K důkazu nabídla žalobcův fax z 15.11.2004, obsahující vyjádření ke způsobu balení zásilky, reklamaci ze 16.12.2004 a zápočtový list ze 16.1.2006. Dále žalovaná poukázala na jednání v rozporu s dobrými mravy, jehož se měli dopustit zaměstnanci žalobcova smluvního partnera VOSS International, spol. s r.o. tím, že následující zásilku měli zadržovat na cestě, dokud žalovaná nestornuje reklamaci, jak vyrozuměl zástupce příjemce zásilky Dr. S. [redacted] z telefonátu se zaměstnancem VOSS „panem Č. [redacted]“. Žalovaná se tímto telefonátem cítila donucena vzdát nároku na náhradu škody a zrušit reklamaci, jak posléze učinila dopisem žalobci z 27.12.2004. Tento svůj úkon žalovaná vždy považovala za vynucený, učiněný v tísní, tedy neplatný, takže nárok na náhradu škody nezanikl a trval až do zápočtu ze 16.1.2006. Na těchto tvrzeních žalovaná setrvala během celého řízení s upřesněním, že poprvé bylo poškození zásilky reklamováno faxem již 15.12.2004, obsahujícím předběžný odhad nákladů na opravu. Dále upřesnila, že spornou zásilku smršťovací folií opatřila sama žalovaná při expedici zásilky a dále, že žalobce nezakryl náklad plachtou jen v tomto sporném případě, ač ve všech předchozích i následných přepravách tak učinil.

Žalobce na odpor reagoval 4.4.2006. Upozornil, že na předmětnou přepravu se vztahují příslušná ustanovení Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě č. 11/1975 Sb. (dále jen Úmluva CMR). Podle čl. 30 odst. 1 CMR, jde-li o vady zjevně znatelné, platí vyvratitelná domněnka, že příjemce obdržel zásilku ve stavu uvedeném v nákladním listu, pokud nejpozději při převzetí nebyl spolu s dopravcem náležitě zjištěn její stav. Žalobce nabídl k důkazu mezinárodní nákladní list č. CZ T 2641578, který žádné údaje o vadách zásilky při jejím převzetí příjemcem neobsahuje. Žalovaná tedy reklamovala pozdě. Dále žalobce poukázal na čl. 32 odst. 1 Úmluvy CMR, podle kterého se veškeré nároky z přeprav promlčují za jeden rok ode dne vydání zásilky a podle druhého odstavce se běh lhůty písemnou reklamací staví a znovu běží ode dne, kdy dopravce reklamaci odmítne. Žalobce reklamaci odmítl písemně dne 27.12.2004. Žalobce proto namítl promlčení a odkázal na čtvrtý odstavec cit.článku, podle něhož promlčené nároky nelze uplatnit ani vzájemnou žalobou nebo námitkami. Též konstatoval, že žalovaná nepředložila žádný relevantní důkaz o výši škody. Konečně žalobce poukázal na poznámku obsaženou v bodu 18 mezinárodního nákladního listu č. CZ T 5174351 (dále jen MNL) a odkázal na čl. 17 odst. 2 a 4 Úmluvy CMR.

V replice z 28.4.2006 žalovaná m.j. odmítla námitku promlčení, neboť žalobce nevrátil doklady zaslané spolu s reklamací, jak požaduje čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR – za nevrácené doklady označila „minimálně fotografie“. Zpochybnila též právní

význam poznámky v bodu 18 dotčených MNL, když konstatovala, že není zřejmé kdo a kdy ji učinil.

V dalším průběhu řízení účastníci setrvali na dosavadních stanoviscích. Žalovaná upřesnila, že dopis žalobce z 27.12.2004 nepovažuje za odmítnutí reklamace ve smyslu čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR, neboť v následných dopisech žalobce uznal nepřipustný nátlak ze strany VOSS, takže k obnovení běhu promlčecí lhůty vůbec nedošlo.

Soud pak při jednání 22.1., 11.3. a 24.4.2008 provedl všechny navržené důkazy s výjimkou výsledku svědka Dr. S██████, neboť tento zástupce příjemce nebyl osobně přítomen v rozhodném okamžiku příjezdu konvoje tahačů ve středu 15.12.2004 v ranních hodinách do místa určení a soud nemá pochybnost o tom, že Dr. S██████ byl posléze přivolán ke kontejnerům, které shledal promáčenými a znečištěnými, jak popsal ve svých dopisech odesílateli. Rovněž soud nepochybuje o tom, že Dr. S██████ měl nepříjemný telefonický rozhovor s p. Č██████ z VOSS Internatinal, s.r.o., z něhož dovodil, že včasné doručení poslední prosincové zásilky je podmíněno odvoláním reklamace a nároku na náhradu škody, jak rovněž Dr. S██████ sdělil odesílateli.

Z písemné objednávky č. 040923 z 24.11.2004 soud zjistil, že žalovaná zde vznesla požadavek na vodotěsné zakrytí kontejnerů plenou.

Z obsahu dopisu žalobce z 15.11.2004 soud zjistil, že se týká přepravy, která předcházela sporné přepravě, objednané až 24.11.2004. Žalobce zde konstatoval, že vodotěsnost nákladu nemůže zaručit a navrhl, aby odesílatel zabalil zboží do igelitu (nejlépe smršťovací folie). Dále uvedl: „my můžeme poté náklad ještě přikrýt plachtou, aby nedošlo k poškození igelitu“.

Z mezinárodních nákladních listů č. CZ T 5174351 a č. CZ T 2641578 (v obou případech se jedná o exemplář č. 3, určený pro dopravce) soud zjistil, že přeprava byla prováděna dvěma tahači se dvěma návěsy. Na obou MNL se v bodě 18 nachází ručně psaná poznámka se shodným textem: „Plachtování zajistila firma CREMER BOHEMIA PLZEŇ – KOVO Plzeň. Barva při nakládce byla čerstvě nastříkána a nebyla zaschlá.“

Z dopisu žalované žalobci, datovaného 15.12.2004, soud zjistil, že obsahuje tvrzení o tom, že konvoj dle objednávky č. 040923 byl naložen 13.12.2004 a kontejnery zabaleny do folie „již na nákladních autech“ a dále, že ve středu ráno (15.12.04) byl náklad předán příjemci zcela mokrý, znečištěný, bez plachty a bez folie, že kontejnery jsou takto nepoužitelné a bude třeba demontovat stěny, strop i podlahu, vyměnit tepelnou izolaci, vyčistit a natřít. Předpokládané náklady opravy: 800-950 hodin práce + materiál.

Z dopisu Dr. S██████ z HCR Heinrich Cremer GmbH z 23.12.2004, adresovaném P██████ Č██████ z VOSS International, spol. s r.o., soud zjistil, že je jím reagováno na telefonát p. Č██████ z téhož dne. Dr. S██████ konstatuje, že „Vaše vyhrožování, že chcete provést vyložení kontejnerů teprve poté, co bude objasněna škoda, která Vám byla nahlášena při přepravě dřívějšího transportu, je pro HCR nemyslitelné.“

V dalším dopisu z téhož dne Dr. S. [redacted] sděluje firmě VOSS International, spol. s r.o., že „transport se dvěma kontejnery z Plzně do Mönchengladbachu byl *kvůli povětrnostním podmínkám* zadržen v noci z 22. na 23.12.2004 v Eisenachu“ a žádá, aby zásilka byla doručena ještě 23.12.2004, neboť „se jedná o nehotové prázdné kontejnery z ocelového plechu, chráněné pro krátký transport před korozí, pokud by však kvůli svátkům zůstaly venku bylo by nutno počítat s jejich poškozením“.

Ze dvou dopisů P. [redacted] Ž. [redacted] z Cremer Bohemia s.r.o. z 27.12.04, adresovaných vždy žalobcovu zaměstnanci Ing. M. [redacted] M. [redacted], vyplývá, že po rozhovoru s [redacted] žalované p. D. [redacted] žalovaná jednak zastavuje reklamaci, jednak se vzdává nároku na náhradu škody, která při transportu vznikla.

Na tyto dopisy reagoval téhož dne Ing. M. [redacted] dopisem adresovaným [redacted] D. [redacted] a P. [redacted] Ž. [redacted], rovněž čteným k důkazu. Žalobce zde prohlašuje, že zajistil vše podle zadání a není dána odpovědnost dopravce za škodu na zásilce, neboť dopravce měl připravenou plachtu na přikrytí nákladu a v MNL vyznačil, že zboží plachtuje Cremer a že barva není zaschlá. Příjemce MNL opatřil razítkem a podpisem bez výhrad. Proto dle žalobce není důvod o případných škodách jednat, jak také žalovaná uznala zastavením reklamace.

V dalším dopisu datovaném 27.12.04 Ing. M. [redacted] žalované děkuje za zastavení reklamací a sděluje k probíhající přepravě, že „obě auta stojí od 5:00 hod. 28.12.2004 na vykládce a v 8:00 hod. řidiči odevzdali CMR k potvrzení.“

Z dopisu příjemce zásilky (Dr. S. [redacted]) žalované ([redacted] D. [redacted]) ze dne 27.12.04 se zjišťuje, že poškozeny byly dva kontejnery. Oprava jednoho si vyžádala 152 hodin práce (demontáž a montáž plechů a lišt, vyjmutí skelné vaty, její vysušení a opětné zabudování), oprava druhého 38 hodin práce, celkem tedy 190 hodin po 52 EUR/hod., celkem 9.980,- EUR. Shodně s tím pak byly náklady opravy vyčísleny v dobropisu z 1.3.2005.

Svědék P. [redacted] Ž. [redacted], [redacted] žalované, konstatoval, že zásilku expedovanou 13.12.04 zabalil odesílatel do smršťovací folie, řidiči VOSS pak poodjeli na parkoviště, kde čekali na povolení k odjezdu nadměrného nákladu. Měli plachty na autech. Svědek očekával, že je na parkovišti přetáhnou přes náklad, jak to činili řidiči pana R. [redacted] v předchozích případech.

Dále konstatován obsah jednostranného zápočtu z 16.1.2006 a dalších předložených listin, týkajících se přepravy následujících či předcházejících zásilek, u nichž k poškození nákladu nedošlo a nejsou tedy předmětem tohoto sporu a listin, týkajících se korespondence mezi stranami.

Na základě shora uvedeného se soud přiklonil ke stanovisku žalobce a dospěl k těmto závěrům:

Mezi stranami není sporu o výši dlužného dopravného, neboť to bylo v žalobcových fakturách vyčísleno v souladu s údaji uvedenými v objednávkách žalované. Sporná je otázka, zda žalobce odpovídá za škodu na zásilce přepravované dle objednávky č. 040923, jaká je výše této škody a zda došlo

k promlčení nároku na náhradu škody před provedením jednostranného zápočtu či nikoli tj., zda žalovaný nárok zápočtem ze 16.1.2006 zanikl či nikoli.

Soud především konstatuje, že na požadavek žalované na zajištění vodotěsnosti nákladu, vyslovený v objednávce č. 040923 z 24.11.2004, žalobce nereagoval, neboť již 15.11.2004 (zřejmě v reakci na obdobný požadavek, obsažený v některé z dřívějších objednávek) upozornil žalovanou, jako odesilatele, na nebezpečí promočení zásilky, když konstatoval, že „vodotěsnost zajistit nemůže“. Dle názoru soudu věta „a my můžeme poté ještě náklad překrýt plachtou, aby nedošlo k poškození igelitu“ nezakládá závazek dopravce překrývat všechny budoucí náklady plachtou, včetně nákladu, jehož poškození je předmětem sporu. Ostatně v případně předmětné zásilky dopravce poznamenal v obou mezinárodních nákladních listech, že plachtování zajistil odesílatel, neboť barva nebyla zaslá. Lze se domnívat, že najatý dopravce si nechtěl poničit plachtu čerstvou barvou, nicméně zápis neobsahuje žádnou repliku ze strany odesilatele a soudu nebyl předložen k důkazu žádný jiný exemplář MNL, který by tuto poznámku neobsahoval. Jestliže tedy žalující dopravce výslovně upozornil odesilatele, že vodotěsnost předmětného typu nákladu nelze zajistit, nemůže nést odpovědnost za to, že v jedné z více přeprav došlo k promočení kontejneru. Žádná smlouva, obsahující výslovný závazek dopravce opatřovat každou zásilku vlastní plachtou, nebyla mezi žalobcem a žalovanou nikdy uzavřena. Pokud snad v případě jiných přeprav pro žalovanou provedl žalobcův řidič sám zaplachtování, nejednalo se o plnění smluvního závazku, ani o plnění zákonné povinnosti, resp. povinnosti vyplývající z Úmluvy CMR. Soud proto nemá proto pochyb o tom, že žalobce nebyl platně zavázán k zaplachtování nákladu a tedy neporušil žádný svůj závazek vůči žalované. Naopak podle čl. 17 odst. 2 a 4 a), b) Úmluvy CMR je dopravce zproštěn odpovědnosti, je-li zásilka přepravována na otevřeném vozidle bez plachet a je-li použitý obal vadný či nedostatečný.

Mezinárodní nákladní listy, týkající se sporné zásilky, neobsahují žádný údaj o vadách zásilky při doručení příjemci v SRN, ač předložené výtisky jsou řádně opatřeny podpisem a razítkem příjemce. Ten ohlásil vady zásilky odesílateli tj. žalované, nikoli dopravci, tím porušil čl. 30 odst. 1 Úmluvy CMR. Žalovaná pak k důkazu předložila výtisk své údajné obsáhlé reklamace u žalobce, datované 15.12.2004, avšak nedoložila doručení tohoto dopisu žalobci, zatímco doručení dopisu ze 16.12.04, obsahujícímu pouze údaj o doručení zásilky bez plachty a bez folie, přiložila nejen doručenkou, ale i souhrnný podací lístek, svědčící o doručení 17.12.04. Tato tzv. reklamace, později stornovaná, byla žalobcem dne 27.12.04 výslovně zamítnuta. Jestliže žalobce dopisem z 27.12.2004 výslovně odmítl jakoukoli odpovědnost za škodu, pak roční promlčecí lhůta dle čl. 32 odst. 1 Úmluvy CMR začala znovu běžet a doběhla nejpozději koncem roku 2005. Námitka, že žalobce měl vrátit „minimálně fotografie“ neobstojí, neboť Úmluva CMR má na mysli povinnost vrátit originální doklady, např. nákladní či náložný list, nikoli výtisk digitálního obrázku. Článek 32 odst. 4 Úmluvy neumožňuje započítat promlčenou pohledávku v rámci procesní obrany.

Je tedy dáno více důvodů, pro které soud konstatuje, že jednostranným zápočtem ze 16.1.2006 pohledávka žalobce z titulu dlužného přepravného nezanikla a pro které lze vyhovět žalobě v celém rozsahu. Pro tento závěr není rozhodné, zda ze strany VOSS byl na přepravce vyvinut (jedním telefonátem !) nepřiměřený tlak, vedoucí k obavě o včasnost doručení příští zásilky a k následnému stornování

reklamace. Rovněž není pro tento závěr podstatné, že žalovaná řádně nedoložila výši údajně způsobené škody, když poškozené kontejnery nepředložila k posouzení znalci ani pojišťovně a opravu provedli sami zaměstnanci příjemce zřejmě v rámci jejich pracovní náplně a běžné pracovní doby (příjemce nedoložil žádné vícenáklady spojené např. s proplacením přesčasů nebo cílových odměn apod.).

Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve sporu plný úspěch, byla mu přiznána náhrada soudního poplatku a paušální náhrada za zastoupení advokátem podle vyhl.č. 484/2000 Sb. a advokátního tarifu. Advokát doložil registraci plátce daně z přidané hodnoty a vyúčtoval cestovné.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Nebude-li povinnost žalovaného splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

**Krajský soud v Plzni
dne 24.04.2008**

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Záhrobská

**JUDr. Jan Blažek, v.r.
samosoudce**